

Αββά Παμβώ: Περί της σωτηρίας μας στους έσχατους καιρούς

Η προφητεία του Αββά Παμβώ προς

μαθητήν του

...Σου λέγω και τούτο Τέκνον μου, ότι θα έρθει καιρός, οπότεν οι χριστιανοί θα προσθέτουν και θα αφαιρούν και θα μεταβάλουν τας βίβλους των Αγίων Ευαγγελίων και των Αγίων Αποστόλων και των Θεσπέσιων Προφητών και των Ιερών Πατέρων και θα μαλακώνουν τας Αγίας Γραφάς και θα γράφουν τροπάρια και άσματα και λόγους τεχνολογικούς.

Και ο νους των θα ξεχυθεί εις αυτούς, θα απομακρυνθούν δε από τα Θεϊκά πρότυπα.

Και δια τούτον τον λόγον οι Άγιοι Πατέρες είχαν προαναγγείλει ότι οι μονασταί της ερήμου πρέπει να γράφουν τους βίους των Πατέρων όχι επάνω εις μεμβράνας, αλλά επάνω εις χάρτινους διφθέρας, διότι η ερχόμενη γενεά θα τους μεταβάλλει σύμφωνα με την δική των αρέσκεια. Όθεν και το κακό που μέλλει να προέλθει θα είναι φρικτόν.

Κατόπιν λέγει ο μαθητής:

-Ωστε λοιπόν, Γέροντα, πρόκειται να αλλάξουν οι παραδόσεις και τα έθιμα των Χριστιανών; Μήπως δεν θα υπάρχουν πλέον ιερείς εις την Εκκλησίαν αφού θα βαδίσει προς αυτό το κατάντημα;

Τότε ο αββάς εσυνέχισεν:

-Εις τους καιρούς εκείνους πλέον, θα κρυώσει η αγάπη του Θεού από τις

περισσότερες ψυχές και θα πέσει θλίψις μεγάλη εις τον κόσμον.

Το ένα έθνος θα ρίχνεται εναντίον του άλλου. Οι λαοί θα μετακινούνται από τους τόπους των.

Οι άρχοντες θα ανακατωθούν, οι ιερωμένοι θα το ρίξουν εις την αναρχίαν, οι δε μοναχοί θα ξεκλίνουν εις την αμέλειαν.

Οι εκκλησιαστικοί ηγέτες θα θεωρούν ανάξιον πράγμα να φροντίζουν για την σωτηρίαν τόσον της ιδικής των ψυχής, όσον και του ποιμνίου των και θα περιφρονούν παντελώς ένα τοιούτον ζήτημα.

Όλοι θα δείχνουν προθυμίαν και δραστηριότητα προ πάντων δια τα τραπέζια και διά τας ορέξεις των. Θα είναι οκνηροί εις τας προσευχάς και πρόχειροι εις τας κατακρίσεις.

Τους βίους και τας διδαχάς και τα παραδείγματα των αγίων Πατέρων δεν θα ενδιαφέρονται μήτε να τα μιμηθούν, μήτε καν να τα ακούσουν, αλλά μάλλον θα κατηγορούν και θα λένουν ότι, εάν εξούσαμε και μεις εις εκείνα τα χρόνια, έτσι θα συμπεριφερόμεθα.

Οι δε αρχιερείς θα υποχωρούν μπροστά στους ισχυρούς της γης. Και θα λύνουν τις διάφορες υποθέσεις, βγάζοντας από πολλές μεριές δώρα και απολαβές λογίων λογίων για λογαριασμό των.

Τον πτωχόν δεν θα τον υπερασπίζουν, θα θλίβουν τας χήρας γυναίκας και θα καταπονούν τα ορφανά. Αλλά και εις τον λαόν θα εισχωρήσει ασωτία.

Οι περισσότεροι δεν θα πιστεύουν εις τον Θεόν, θα μισούνται αναμεταξύ των και θα αλληλοτρώνονται ωσάν τα θηρία, θα κλέπτουν ο ένας τον άλλον και θα μεθύουν και θα περπατούν ωσάν τυφλοί.

Τέλος ξαναρωτά ο μαθητής:

-Τι λοιπόν πρέπει να κάνει κάποιος σε κείνη την περίστασιν;

Και ο Γέρων Παμβώ απεκρίθη:

-Τέκνον μου, εις εκείνους πλέον τους καιρούς, όποιος αν ημπορέσει να σώσει την ψυχή του και να παρακινά και τους άλλους δια να σωθούν, αυτός θα ονομασθεί μέγας εις την βασιλείαν των Ουρανών.

Αββά Παμβώ

Πηγή: agapienxristou.blogspot.ca